

Els Calimeros, creadors del rebenterio i del Rayban, creuen que els problemes de la brossa a la plaça Boters se solucionen amb un policia camuflat.

octubre 2021 n° 186

aaa

alternativaltafulla@gmail.com
correu@alt.cat

L'última ocurrència del Govern co-co d'Altafulla: es busca un...

Anacleto

El ple del 27 de setembre -que es va allargar durant 5 hores-, podria ser el guió d'una vinyeta del recordat historietista Manuel Vázquez Gallego, rememorant al famós 'Anacleto agente secreto'. La proposta llançada per la tinent d'alcalde, poc original i consistent en controlar amb un policia camuflat, qui llança de forma incorrecta la brossa a la plaça Boters. També perquè el viatge cap a cap lloc del nostre alcalde és cada dia més semblant a una còpia de les aventures de l'agent de negre amb corbatí: inepte amb molta mala sort. Recordem que el guió de les seves aventures solia incloure anar a un desert i, en tornar, adonar-se que ha fet un viatge completament inútil.

Aquest és el recorregut que ha fet el govern d'Eina, el desert de la feina, de l'acompanyament, del consens i de la participació ciutadana que tant cloquejava el Govern del co-co durant la campanya electoral. Va sortir del res per acabar al no-res. Fer política declarativa té a la llarga aquestes conseqüències, si les paraules no s'acompanyen amb fets, tot queda en fum, propagada barata que acaba a la paperera de la història.

Anem a pams: la sortida de les dues regidores, que no eren d'Eina, del Govern, ha fet possible destapar totes les misèries ocultes sota la cortina de fum creada i dictada, massa sovint, a Altafulla Ràdio: res de participació, res de col·laboració, res d'escollar als altres i res d'eficiència. També ha sorgit el veritable personatge mandrós, el que sempre que ha de prendre decisions li tremola la mà, amagat darrere d'una aparença d'alcalde juvenil i moderna, però amb aptituds masculistes i paternalistes quan es dirigeix a la resta de regidores dones. Cert que el primer pas com alcalde ja va ser una declaració de principis, donant a una dona un càrrec que no existeix i convertint a la tinent d'alcalde en 'objecte' publicitari.

Mario Vargas Llosa a la primera frase de la seva obra 'Conversación en la Catedral (1969)' es preguntava ¿En qué momento se jodió el Perú? Nosaltres podem traduir-la per "en quin moment es produeix l'instant irreversible—en el qual la connexió entre l'equip de Govern i l'electorat es trenca de manera irreparable?" Quan es produeix un desgast continuat de credibilitat, arriba el moment decisiu en el qual l'elector perd el respecte al representant. En

quin moment va passar a Altafulla? És difícil saber-ho. Potser ha estat amb la marxa de les sòcies de Govern o el ple del passat 27 de setembre. No ho sabrem mai, és com una pluja fina que ha anat calant en la gent i que a partir de cert moment les seves paraules sonen buides, no interesses a ningú perquè no són creïbles. El que deia quasi en solitari Alternativa Altafulla, per conèixer de primera mà a la família co-co, avui és vox populi. Ineptitud: del desert al desert, amb un bocata d'anxoves, com les historietes d'Anacleto.

Un Govern no és creïble quan retira les bonificacions a l'IBI als habitatges de protecció oficial (i ara hem hagut d'estirar les orelles perquè tornin) i que plora perquè no li aproven un pla d'habitatge (que podria ser fum per despistar) presentat sense temps a valorar i sense discussió. No serveix només omplir pàgines si darrere no hi ha capacitat de treball, ni de consens, ni de negociació, ni de gestió.

Un Govern no és creïble quan vol tapar la seva ineptitud llançant les culpes als de fora. Qui són els de fora? Els estiuejants, els no nascuts a Altafulla, els que no tenen 8 cognoms d'arrel altafullenca? Per a ells, som tots els que no els hi donen suport. Un Govern governa per a tothom; pels que t'han votat i pels que no i això només s'aconsegueix complint les normes i lleis que s'han fet per protegir als més febles. Els altres, pel seu estatus o poder, no necessiten Lleis. Quan ets tu, des del Govern, qui reiteradament incompleixes normes, no tens autoritat moral per demanar a la resta que compleixin les que a tu t'agraden. Aquest és el problema d'Eina: poca feina, nul·la credibilitat.

No Moli, no cry

El govern treu de l'armari part dels 21 projectes pel Fons "Next Generation"

Fa uns dies, el govern de la "participació" i "la transparència" (EINA), abandonat pels seus socis, ha presentat a "bombo i plateret" a les xarxes socials, als mitjans de comunicació i per últim al ple municipal una notícia important pel municipi: la presentació a la convocatòria dels fons "Next Generation" (mecanisme financer creat per la Unió Europea per tal de facilitar als països la sortida de la pandèmia) de 21 projectes per valor de 6 milions d'euros, que incideixen en 4 eixos: transició energètica, competitivitat, digitalització, i economia verda i sostenible. Segons la nota de l'Ajuntament "En el decurs dels darrers mesos s'ha treballat de manera transversal amb els diversos serveis de

l'Ajuntament per tal de definir projectes que contribueixin a recuperar l'economia i transformar el municipi".

"En el decurs dels darrers mesos..." i l'oposició no tenia cap informació, no havia estat consultada, informada, ni se'ls havia demanat opinió, res de res.

"Mesos de treball amb diversos serveis de l'Ajuntament" i no s'havia tractat cap tema a cap comissió: ni a urbanisme, ni a medi ambient, ni a hisenda, ni a cultura.

I tots els projectes, inclosos el de la platja, la bassa de laminació, les termes de mar, els punts de càrrega elèctrica per a vehicles, la museïtzació de la Vil·la dels Munts, una "recreació històrica romana en realitat immersiva" i alguns més, són projectes que haurien d'haver passat per comissions o bé s'haurien d'haver organitzat comissions específiques, no ja per aprovar (doncs alguns havien estat fets i aprovats en l'anterior mandat d'AA i per altres no

caldria aprovació) però sí per demostrar el seu tarannà participatiu, de diàleg, de consens, del que presumeixen constantment i que és més fals "que un duro sevillà".

Aquesta és una prova més del sainet en què es mou EINA i l'alcalde, que s'omple la boca amb paraules i consignes, però que menysprea la majoria de la població representada pels 8 grups municipals de l'oposició, que tenen dret a conèixer el que es fa a l'Ajuntament.

TORNA A SOMICAR

Doncs, Sí, ho ha tornat a fer. Al darrer ple va felicitar a tota l'oposició per la facilitat d'arribar a acords, de fet el que feia era lamentar la seva incompetència per assolir-los ell, ni quan estava al govern en minoria (amb AA) ni ara estant en majoria en el seu govern municipal. És clar ni l'empatia ni l'autocrítica figuren en el seu diccionari (i no hi seran mentre li durin els palmers) per això ni es planteja actuar amb lleialtat, respecte, comprensió, coherència... Aiiiiix!!! És més fàcil somicar que assumir responsabilitats.

No anem bé, no anem bé...

La barca, el patrimoni i la visió "estratègica" d'un govern a la deriva

Darrerament les xarxes de l'Ajuntament d'Altafulla s'han omplert d'autosatisfacció per la restauració d'una barca de pesca tradicional: la Núria-Baltasar, ubicada al passeig de Botigues de Mar.

Si, en efecte, la barca és un element patrimonial, concretament un Bé Moble de patrimoni etnogràfic, doncs és un objecte que es pot traslladar i que recorda el passat pescador de la nostra vila. La seva restauració permetria elaborar relats històrics i projectes de valorització cultural de Baix a Mar i d'aquest vessant de l'economia altafullenca del passat (en condicional perquè, de moment, no es coneix cap projecte en aquesta línia).

Sorpren l'autolloanxa a les xarxes i la gran publicitat d'una intervenció menor des del punt de vista de la gestió del patrimoni cultural (com també ho és la restauració i col·locació d'una premsa de vi al C/ Marquès de Tamarit), mentre altres Béns Patrimonials municipals de més rellevància romanen degradats.

Tal és el cas de l'Alberg municipal o Casa Gran, antiga casa pairal propietat familiar del cèlebre químic Antoni de Martí i Franquès (segles XVII-XVIII), que lamentablement i des de fa mesos "llueix" una pintada de caràcter polític.

O el cas de les Termes de Mar que, lluny d'haver estat consolidades i museïtzades, no han passat de ser un projecte, un estudi, un futurible.

És el cas també de l'arquitectura històrica del nucli antic, en molts casos absolutament disfressada (si no destruïda) en les obres de rehabilitació, de tal manera que ja no s'aprecien els trets originals de l'arquitectura local tradicional.

Finalment, la no conversió en zona de vianants del nucli antic d'Altafulla provoca de retruc la pèrdua de valor d'aquest. Enèsima oportunitat perduda per aquest govern de la foto, de la irrellevància i dels projectes nimis només magnificats per l'efecte de les xarxes socials i la premsa.